

Autoria: Dinos Khristianópulos.

Traducció del grec de Lucas

Gonzalvo Valls

Títol: Regala'm un cos

Editorial: Salze, Castelló de la

Plana, 2024

Pàgines; 124

DINOS KHRISTIANÓPULOS

REGALA'M UN COS
ΚΑΡΙΖΕ ΜΟΥ ΕΝΑ ΚΟΡΜΙ

Prefaci, selecció i traducció de Lucas Gonzalvo Valls
Epíleg de Jaume Almirall

Botes en la nit

Josep Micó Conejero

Amb una llengua espontània, expressió d'estats i llocs viscuts i transitats, i missatges clars, ornats de retòrica senzilla, d'una eficàcia pertorbadora, se'ns presenta una selecció i traducció al català de vuitanta-nou poemes del poeta grec Dinos Khristianópulos (Tessalònica, 1931-2020) feta per Lucas Gonzalvo Valls, amb un epíleg de Jaume Almirall, quart número de la col·lecció de poesia de Salze Editorial, un recull de factura acurada, editada com a *Regala'm un cos*. Els poemes s'han triat dels poemaris més modèlics i pertanyen a èpoques diverses de l'autor. La seua poesia és transgressora i innovadora pel que fa a temàtica i tractament del llenguatge.

Així, fou el primer que escrigué sobre identitats no normatives, sobre els amors LGTBI+, sobre poesia *queer*, a Grècia als anys cinquanta del segle passat. Una poesia pregona, crítica, molt metafòrica i carnal. Una finestra oberta a la dissidència homoeròtica, que va conrear fins al seu traspàs.

Alguns poemes són força bells: «Magdalena» (l'amor ho pot tot), «Incident a Atenes» (sexe pagat), «Vassilakis» (cant a un jove desitjat), «Lukàs Notaràs» (caiguda de Bizanci i l'orgull nacional per dalt del desig: «millor tenyir amb la meua sang la terra/ que veure com un turc em besa els llavis»).

Dinos fa una poesia descarada, que arriba al moll de l'os, franca sobre l'amor gai, que cerca per descampats, a l'extraradi, en la perillosa nit, on hi ha xusma, soldats, mariners. Deleja l'adoració de les botes (la força i la duresa, la virilitat), ironia amarga davant la impotència de superar l'addicció a aquelles, als uniformes, als cossos de gimnàs.

Botes en la nit

Josep Micó Conejero

Visió submissa de l'amor «l'amor es guanya amb submissió». En recrea l'exaltació (pecat, penediment, salvació) i pensa que la fe no ha d'evitar el plaer. Enyora, però, una masculinitat cruel. Critica, tanmateix, els objectes sexuals alienants: bells i forts. Es debat entre el desànim de la soledat o la buidor de l'entrega insatisfactòria. El confon si algú li ret un amor pur, sembla que tant de sexe fosc li nega l'esperança d'un amor net.

Hi ha referències clàssiques en molts poemes, situats amb actituds i valors actuals, amb anacronismes temporals (soldats romans fent-se fotografies), que empra per donar sentit als poemes. Diu que no sempre els amors són només carnalitat.

La nit és central en la seua poesia, un temps de busca d'amor pur, quan la seua ànima i el seu cos es deixen endur per l'excitació, les mirades i les paraules, però on, tot i que només hi troba amor carnal, i de vegades amb diners, no hi perd l'esperança. Avorrit dels trajectes de cada nit, però, suplica un cos quan pot més la desesperança. Etapa en què, cansat dels descampats, només vol una clau, un llit i una cambra.

Cal subratllar la figura de la mare, pel dolor causat en amagar-li el seu desig.

Poesia del lament etern, de vincles desiguals, de dependència. Tot i la defensa de la diversitat sexual, no s'estalvia d'atacar els gais que tenen dona i cerquen joves: «ara que no heu deixat intacte/ cap adolescent al vostre barri/ ...quina ànima tindrà pietat de la vostra dèria?».

A més de la poesia *queer*, conrea temes com la defensa del grec, la religió o els tresors espirituals i històrics, que són la protecció de la nació. La seua ciutat, «sensual Tessalònica, aquella que només sap sentir el que venera».

Enyora llocs icònics de tràfic sexual, foscos, on es feia un comerç brut i violent, ara inexistents, un parc concret, Karamburnaki, algunes places (ara mortes), el cine lliupersis (a la plaça Vardaris), passejar Egnàcia, amunt i avall, com un Gòlgota. Els temps han canviat i les places i els parcs s'han substituït per cafès. Ni cines ni soldats.

Regala'm un cos commou, mostra la complexitat d'unes vivències, tant de temps clandestines, que Dinos exposa amb la sensibilitat i mestria del quefer poètic i les fa permeables al nostre plaer com a lectors.